

314

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 sierpnia 1959 r.

w sprawie zasad ustalania okresu użytkowania wykończonej lub nadbudowanej części budynku.

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Okres użytkowania części budynku wykończonej lub nadbudowanej przez właściwy do spraw gospodarki mieszkaniowej organ prezydium rady narodowej lub inny organ administracji państwowej albo przez inną jednostkę gospodarki społecznej powinien odpowiadać okresowi amortyzacji nakładów poczynionych na wykończenie bądź nadbudowę budynku.

§ 2. Okres użytkowania ustala się w następujący sposób:

- 1) ustala się wysokość nakładów poczynionych na wykończenie lub na nadbudowę; nakłady te powinny być udokumentowane kosztorysem i rachunkami ostatecznymi,
- 2) ustala się wartość odtworzenia wykończonego budynku lub jego wykończonej albo nadbudowanej części; przez

wartość odtworzenia rozumie się nakłady, jakie trzeba by ponieść, aby uzyskać taki sam wynik (tę samą powierzchnię użytkową o takim samym wyposażeniu) z budownictwa nowego w cenach obowiązujących w okresie zakończenia robót,

- 3) czas trwania poszczególnych rodzajów budynków określi Minister Gospodarki Komunalnej,
- 4) okres użytkowania odpowiada stosunkowi poczynionych nakładów (pkt 1) do wartości odtworzenia (pkt 2) pomnożonemu przez okres trwania budynku (pkt 3); wzór obliczenia okresu użytkowania określi Minister Gospodarki Komunalnej.

§ 3. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

315

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 25 sierpnia 1959 r.

w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. Nr 11, poz. 62) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie.

2. W szczególności na cmentarzu należy przeznaczać tereny na krańcach miast, osiedli lub gromad w izolacji od zabudowań, na gruntach przeznaczonych pod zielen publiczną lub odpowiednich na jej urządzenie, w pobliżu miejscowej sieci komunikacyjnej.

§ 2. 1. Przed zatwierdzeniem lokalizacji cmentarza należy zbadać na obszarze projektowanym na jego założenie, opierając się na planie sytuacyjnym w skali 1:500, następujące zagadnienia charakteryzujące środowisko przyrodnicze:

- 1) grunty do głębokości pierwszego poziomu wody gruntowej — lecz nie płycej niż do 2,5 m od powierzchni terenu, określając ich rodzaj, strukturę, zawilgocenie, zawartość węgla wapnia oraz stopień kwasowości; wyniki badań powinny być omówione w opisie technicznym;
- 2) stosunki wodne obejmujące rozeznanie:
  - a) kierunków spływu wód powierzchniowych,
  - b) głębokości i zmienności poziomu wód gruntowych oraz kierunku ich spadku;
- 3) istniejące zespoły roślinne.

2. Na planie sytuacyjnym powinny być naniesione wszelkie zabudowania i studnie lub inne ujęcia wody, znajdujące się na terenie przewidzianym na cmentarz i w odległości do 150 m od tego terenu.

§ 3. 1. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czer-

pania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

2. Odległość od granicy cmentarza ujęć wody o charakterze zbiorników wodnych, służących jako źródło zaopatrzenia sieci wodociągowej w wodę do picia i potrzeb gospodarczych, nie może być mniejsza niż 500 m.

§ 4. 1. Teren cmentarza powinien znajdować się w miarę możliwości na wzniesieniu i nie podlegać zalewom oraz posiadać ukształtowanie umożliwiające łatwy spływ wód deszczowych.

2. Na terenie cmentarza zwierciadło wody gruntowej powinno znajdować się na głębokości nie wyższej niż 2,5 m poniżej powierzchni terenu, przy czym nie może być ono nachylone ku zabudowaniom lub ku zbiornikom albo innym ujęciom wody służącym za źródło zaopatrzenia w wodę do picia i potrzeb gospodarczych (sieć wodociągowa lub studnie).

§ 5. Grunt cmentarza powinien być możliwie przepuszczalny i bez zawartości węgla wapnia.

§ 6. Miejsce na cmentarz powinno być w miarę możliwości tak wybrane, aby najczęściej spotykane w tym miejscu wiatry wiały od terenów mieszkaniowych w kierunku cmentarza.

§ 7. Przepisów niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do cmentarzy już istniejących, jeżeli ich zastosowanie uniemożliwiałoby korzystanie z cmentarza, a właściwy powiatowy (miejski, dzielnicowy) inspektor sanitarny nie sprzeciwia się dalszemu korzystaniu z tego cmentarza.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: St. Sroka